

Súd: Okresný súd Bratislava IV
Spisová značka: 40C/22/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1416201234
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 11. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Kubiš
ECLI: ECLI:SK:OSBA4:2017:1416201234.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava IV sudcom JUDr. Michalom Kubišom v právnej veci žalobcu: Intrum Justitia Slovakia s.r.o., so sídlom Karadžičova 8, 821 08 Bratislava, IČO: 35 831 154, zastúpený JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom Karadžičova 8, 810 00 Bratislava, proti žalovanej: K. N., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom H. Y. XXXX/X, XXX XX U., o zaplatenie 2 915,15 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd konanie v časti o zaplatenie sumy 512,93 eura spolu s úrokmi z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 462,93 eura od 07.04.2013 do zaplatenia a zo sumy 25 eur od 14.01.2016 do 25.01.2016 a zo sumy 50 eur od 26.01.2016 do zaplatenia zastavuje.

II. Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi sumu 1 586,97 eura spolu s úrokmi z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 1 636,97 eura od 07.04.2013 do 13.01.2016, zo sumy 1 611,97 eura od 14.01.2016 do 25.01.2016 a zo sumy 1 586,97 eura od 26.01.2016 do zaplatenia, a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

III. Súd žalobu vo zvyšnej časti zamietá.

IV. Žalobca má voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 9,18 %.

odôvodnenie:

1. Pôvodný žalobca (spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s., so sídlom Hlavné námestie 12, 060 01 Kežmarok, IČO: 35 923 130) sa žalobou doručenou súdu dňa 15.02.2016 domáhal od žalovanej zaplatenia sumy 2 915,15 eura s príslušenstvom z titulu nesplatennej pôžičky. Na odôvodnenie žaloby uviedol, že so žalovanou uzatvoril dňa 05.03.2012 zmluvu o pôžičke č. 6113473, na základe ktorej jej poskytol pôžičku vo výške 4 523,52 eura. Žalovaná sa zaviazala pôžičku splácať v pravidelných 48 mesačných splátkach v sume 96,97 eura. Do dnešného dňa žalovaná uhradila sumu 1 063,03 eura. Keďže žalovaná porušila svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku riadne a včas, dňa 14.03.2013 ju vyzval k okamžitej úhrade všetkých splátok jednorazovo. Do dnešného dňa však žalovaná dlžné splátky neuhradila.

2. Podaním doručeným súdu dňa 29.02.2016 pôvodný žalobca zobral žalobu späť v časti o zaplatenie zmluvnej pokuty v sume 420,93 eura s príslušenstvom. K dôvodom späťvzatia nič bližšie neuviedol.

3. Uznesením č.k. 40C/22/2016-43 zo dňa 06.03.2017 súd pripustil, aby do konania na miesto pôvodného žalobcu vstúpil terajší žalobca (spoločnosť Intrum Justitia Slovakia, s.r.o.).

4. Podaním doručeným súdu dňa 27.11.2017 žalobca zobral žalobu späť v časti o zaplatenie sumy 42 eur s príslušenstvom titulom nákladov na vymáhanie pohľadávky. Ďalej zobral žalobu späť v časti o

zaplatenie sumy 50 eur s príslušenstvom z dôvodu úhrad žalovanej počas súdneho konania, a to dňa 13.01.2016 v sume 25 eur a dňa 25.01.2016 v sume 25 eur.

5. Keďže žaloba bola vzatá späť v časti o zaplatenie sumy celkom 512,93 eura s príslušenstvom ešte pred začatím pojednávania, súd v zmysle ustanovenia § 145 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“) konanie v tejto časti zastavil.

6. Žalovaná sa k žalobe nevyjadrila a v konaní zostala celkom nečinná.

7. Súd nariadil na prejednanie veci samej pojednávanie na termín 28.11.2017. Právny zástupca žalobcu ospravedlnil svoju ako aj žalobcovu neúčast' na pojednávaní s tým, že súhlasil s pojednávaním v ich neprítomnosti. Žalovanej bolo predvolanie doručené náhradným doručením v zmysle § 112 C.s.p., na pojednávanie sa nedostavila, pričom svoju neprítomnosť neospravedlnila. Keďže ani jedna zo sporových strán nepožiadala z dôležitého dôvodu o odročenie pojednávania, súd v zmysle § 180 C.s.p. vec prejednal v ich neprítomnosti.

8. Súd pri rozhodovaní vychádzal z nasledovného skutkového stavu:

8.1. Dňa 05.03.2012 spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. uzavrela so žalovanou zmluvu o poskytnutí pôžičky (č.l. 3 spisu), na základe ktorej poskytla žalovanej pôžičku vo výške 2 700 eur s tým, že žalovaná sa zaviazala pôžičku splácať v 48 mesačných splátkach po 96,97 eura, celková suma pôžičky predstavovala 4 523,52 eura, ročná úroková sadzba 32 %, RPMN 32 %, priemerná RPMN 21,06 %, celkové náklady spotrebiteľa 1 823,52 eura, termín konečnej splatnosti 03/2016. Listom zo dňa 14.03.2013 (č.l. 5 spisu) spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. vyzvala žalovanú na okamžitú úhradu všetkých splátok vo výške 3 967,21 eura jednorazovo najneskôr do 3 dní od doručenia listu. Z prehľadu splátok a úhrad (č.l. 7-8 spisu) súd zistil, že žalovaná uhradila spolu 1 063,03 eura. Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 14.09.2016 v spojení s prílohou (č.l. 39-42 spisu) spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. postúpila pohľadávku zo zmluvy o poskytnutí pôžičky na žalobcu. Listom zo dňa 30.09.2016 (č.l. 31 spisu) spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. oznámila žalovanej, že pohľadávku zo zmluvy o poskytnutí pôžičky postúpila na žalobcu.

9. Po právnej stránke súd vec posúdil nasledovne:

9.1. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o poskytnutí pôžičky (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

9.2. Podľa § 2 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania,5a).

9.3. Podľa § 2 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa rozumie veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

9.4. Podľa § 2 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

9.5. Podľa § 9 ods. 2 písm. a), f), g), k) zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

9.6. Podľa § 11 ods. 1 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1.

9.7. Podľa § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „O.z.“) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

9.8. Podľa § 52 ods. 3 O.z. dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

9.9. Podľa § 52 ods. 4 O.z. spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

9.10. Podľa § 524 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „O.z.“) veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

9.11. Podľa § 524 ods. 2 O.z. s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

9.12. Podľa § 517 ods. 1 prvá veta O.z. dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

9.13. Podľa § 517 ods. 2 O.z. ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

9.14. Podľa § 3 nariadenia č. 87/1995 Z.z. (v znení účinnom ku dňu 31.01.2013 s poukazom na § 10c) výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

10. Z predložených listinných dôkazov mal súd za preukázané, že pôvodný žalobca (spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s.) uzatvoril so žalovanou zmluvu o poskytnutí pôžičky, ktorá spĺňa všetky znaky zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 2 písm. d) v spojení s § 2 písm. a) a b) zákona o spotrebiteľských úveroch, keďže pôvodný žalobca poskytol žalovanej úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti (ako to vyplýva z výpisu z obchodného registra pôvodného žalobcu) a zároveň žalovaná nekonala v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania (v tejto súvislosti nebol tvrdený ani preukázaný opak). Uzatvorená zmluva je zároveň spotrebiteľskou zmluvou v zmysle § 52 ods. 1, 3 a 4 O.z., ktorá má podobu štandardnej formulárovej zmluvy typickej tým, že sa uzatvára vo viacerých prípadoch opakovane a žalovaná ako spotrebiteľ vzhľadom na jej formulárovú predtlač, jej obsah nemohla žiadnym podstatným spôsobom ovplyvniť. Poskytnutý úver je tak úverom spotrebiteľským v zmysle § 1 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch. Z toho potom vyplýva, že uzatvorená zmluva musí okrem všeobecných náležitostí spĺňať aj osobitné (sprísnené) náležitosti ustanovené v § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch. Po preskúmaní uzatvorenej zmluvy však súd zistil, že tomu tak nie je. Zmluva o poskytnutí pôžičky zo dňa 05.03.2012 totiž neobsahuje údaj o druhu spotrebiteľského úveru (§ 9 ods. 2 písm. a/ zákona o spotrebiteľských úveroch), ďalej údaj o dobe trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termíne konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru (§ 9 ods. 2 písm. f/ zákona o spotrebiteľských úveroch), údaj o podmienkach upravujúcich čerpanie spotrebiteľského úveru (§ 9 ods. 2 písm. g/ zákona o spotrebiteľských úveroch) a ani údaj o výške, počte a termínoch splátok v rozdelení na istinu, úroky a iné poplatky (§ 9 ods. 2 písm. k/ zákona o spotrebiteľských úveroch). Pokiaľ ide o údaj o druhu spotrebiteľského úveru, podmienkach upravujúcich čerpanie spotrebiteľského úveru a údaj o dobe trvania zmluvy, tieto údaje nie sú vôbec uvedené v zmluve. Pokiaľ ide o údaj o termíne konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, v zmluve je uvedené iba 03/2016, čo však nemožno považovať za dostatočne konkrétne vymedzenie termínu konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru musí byť totiž vyjadrený konkrétnym dátumom (s uvedením dňa,

mesiaca a roka), aby spotrebiteľ jednoznačne vedel, kedy má vykonať poslednú úhradu bez toho, aby sa vystavil hrozbe sankcie v prípade nedodržania tohto termínu, a to iba z toho dôvodu, že pôvodný žalobca (ktorý zmluvu vopred jednostranne formulárovým spôsobom predpripravil) tento termín nevymedzil dostatočne určito (porov. rozsudok Krajského súdu Prešov sp. zn. 17Co/2/2015 zo dňa 14.07.2015, rozsudok Krajského súdu Košice sp. zn. 16Co/267/2015 zo dňa 18.02.2016, rozsudok Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 17Co/151/2012 zo dňa 19.09.2012). Pokiaľ ide o údaj o výške, počte a termínoch splátok v rozdelení na istinu, úroky a iné poplatky, okrem toho, že v zmluve nie je vôbec uvedený ani len termín splatnosti jednotlivých splátok, v zmluve je uvedená iba výška mesačnej splátky (96,97 eura), z čoho však nie je možné zistiť, koľko z nej predstavuje samotná istina, koľko úrok a koľko iné poplatky. Zákonom stanovené členenie splátky na istinu, úroky a iné poplatky nie je svojvoľné, ale predstavuje prehľadné vymedzenie povinností dlžníka tak, aby sa dokázal zorientovať v ponuke a zároveň, aby si veriteľ voči dlžníkovi nemohol uplatňovať aj také nároky, na ktoré nemá právo (porov. napr. rozsudok Krajského súdu Trnava sp. zn. 11Co/102/2013 zo dňa 15.05.2013, rozsudok Krajského súdu Trenčín sp. zn. 6Co/523/2014 zo dňa 25.06.2014, rozsudok Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 15Co/203/2015 zo dňa 15.04.2015, rozsudok Krajského súdu Žilina sp. zn. 5Co/214/2016 zo dňa 28.06.2016, rozsudok Krajského súdu Prešov sp. zn. 17Co/2/2015 zo dňa 14.07.2015, rozsudok Krajského súdu Košice sp. zn. 10Co/265/2015 zo dňa 30.11.2015, rozsudok Krajského súdu Žilina sp. zn. 10Co/443/2015 zo dňa 29.01.2016, rozsudok Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 17Co/151/2012 zo dňa 19.09.2012, rozsudok Okresného súdu Čadca sp. zn. 16C/297/2014 zo dňa 23.06.2015, rozsudok Okresného súdu Žilina sp. zn. 6C/154/2015 zo dňa 24.04.2015, rozsudok Okresného súdu Trnava sp. zn. 11C/70/2015 zo dňa 05.05.2015, rozsudok Okresného súdu Svidník sp. zn. 8C/31/2014 zo dňa 21.04.2015, rozsudok Okresného súdu Ružomberok sp. zn. 9C/88/2014 zo dňa 29.10.2014, rozsudok Okresného súdu Žilina sp. zn. 17C/335/2014 zo dňa 15.04.2015, rozsudok Okresného súdu Skalica sp. zn. 5C/178/2014 zo dňa 20.08.2015, rozsudok Okresného súdu Trnava sp. zn. 27C/22/2015 zo dňa 17.02.2015, rozsudok Okresného súdu Prešov sp. zn. 9C/147/2013 zo dňa 24.11.2014, rozsudok Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 15C/59/2013 zo dňa 11.04.2014, rozsudok Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 10C/14/2014 zo dňa 24.04.2014, a mnoho ďalších, všetky v tomto rozsudku citované rozhodnutia dostupné na <https://obcan.justice.sk/infosud/-/infosud/zoznam/rozhodnutie>, v ktorých súdy v obdobných spotrebiteľských veciach dospeli k rovnakému záveru o nesplnení uvedenej záväznosti v zmluvách o spotrebiteľských úveroch, kde bola splátka úveru vyjadrená rovnako ako v prejednávanej veci, t.j. bez jej členenia na istinu, úroky a iné poplatky). Absencia vyššie uvedených záväzností má pritom v zmysle § 11 ods. 1 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch za následok, že poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Keďže v konaní bolo preukázané že pôvodný žalobca poskytol žalovanej úver vo výške 2 700 eur, pričom žalovaná uhradila celkom sumu 1 113,03 (1 063,03 eura + 50 eur počas konania), súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi (ktorého aktívna vecná legitímácia v konaní bola preukázaná zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 14.09.2016 v spojení s jej prílohou) iba rozdiel medzi uvedenými sumami, t.j. sumu 1 586,97 eura, a to spolu s úrokmi z omeškania (keďže žalovaná sa dostala s úhradou svojho dlhu do omeškania) vo výške o 8 percentuálnych bodov vyššej ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania (§ 517 ods. 1 prvá veta, ods. 2 O.z. v spojení s § 3 nariadenia č. 87/1995 Z.z.), t.j. vo výške 8,75 % ročne zo sumy 1 636,97 eura od 07.04.2013 (keďže v tom čase už žalovaná vzhľadom na list zo dňa 14.03.2013, ktorým ju spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. vyzvala na okamžitú úhradu všetkých splátok, bola v omeškani) do úhrady sumy 25 eur dňa 13.01.2016, zo sumy 1 611,97 eura od 14.01.2016 do úhrady sumy 25 eur dňa 25.01.2016 a zo sumy 1 586,97 eura od 26.01.2016 do zaplattenia. Vo zvyšnej časti žalovanej sumy 815,25 eura (2 402,22 eura - 1 586,97 eura) spolu s úrokmi z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 815,25 eura od 07.04.2013 do 13.01.2016, zo sumy 815,25 eura od 14.01.2016 do 25.01.2016 a zo sumy 815,25 eura od 26.01.2016 do zaplattenia (ako príslušenstva pohľadávky zdieľajúceho jej osud) súd žalobu zamietol.

11. Pre úplnosť súd uvádza, že k žalobe boli priložené aj Všeobecné obchodné podmienky (č.l. 4 spisu), ktoré sú však písané takým drobným písmom, že sú takmer nečitateľné. Súd nevyklučuje, že časť z vyššie uvedených záväzností zmluvy o poskytnutí pôžičky môžu byť obsiahnuté v týchto Všeobecných obchodných podmienkach. Aj keby tomu tak bolo, nemalo by to žiadny vplyv na rozhodnutie súdu. Z ustanovenia § 9 zákona o spotrebiteľských úveroch totiž jednoznačne vyplýva, že tieto záväznosti musia byť súčasťou samotnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere a nie iného dokumentu (teda ani Všeobecných obchodných podmienok, ktoré nie sú navyše žalovanou ani podpísané, a teda nie je ani zrejmé, či s nimi bola pri uzatváraní samotnej zmluvy riadne oboznámená). Všeobecné obchodné podmienky by mali slúžiť predovšetkým k tomu, aby nebolo potrebné do každej zmluvy prepisovať

dojednania technického a vysvetľujúceho charakteru. Nemali byť slúžiť k tomu, aby do nich často v neprehľadnej, zložito formulovanej forme dodávateľ skryl dojednania pre spotrebiteľa nevýhodné, o ktorých predpokladá, že pozornosti spotrebiteľa uniknú (porov. napr. nález Ústavného súdu ČR sp. zn. I. ÚS 3512/11 zo dňa 11.11.2013). Za úplne neprípustné považuje súd, ak pôvodný žalobca (ktorý Všeobecné obchodné podmienky vopred jednostranne formulárovým spôsobom predpripravil a naformuloval, vrátane zvolenia veľkosti písma) umiestnil do nich esenciálne náležitosti zmluvného vzťahu týkajúceho sa spotrebiteľského úveru (požívajúceho zvýšenú ochranu spotrebiteľa ako slabšej strany zmluvného vzťahu). Pôvodnému žalobcovi nič nebránilo, aby tieto náležitosti uviedol priamo do zmluvy. Pokiaľ tak neurobil, ale uviedol ich vo Všeobecných obchodných podmienkach písaných takmer nečitateľným písmom, tak okrem toho, že konal v rozpore so zákonom o spotrebiteľských úveroch, konal za vyššie uvedených okolností aj v rozpore s dobrými mravmi. Zásada poctivosti ako súčasť kategórie dobrých mravov sa totiž okrem iného prejavuje aj tým, že text zmluvy musí byť pre priemerného spotrebiteľa dostatočne čitateľný, prehľadný a logicky usporiadaný, čo platí aj o obchodných podmienkach, pokiaľ majú tvoriť skutočnú súčasť zmluvy.

12. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol v zmysle § 255 ods. 2 C.s.p. v spojení s § 256 ods. 1 C.s.p. a § 262 ods. 1 C.s.p.. Žalobca späťvzatím žaloby v časti o zaplatenie sumy 462,93 eura s príslušenstvom procesne zavinil zastavenie konania v tejto časti, čo možno hodnotiť ako jeho neúspech a zároveň úspech žalovanej (porov. uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6 M Cdo 19/2010 zo dňa 26.01.2011, rovnako rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 M Cdo 1/2007 zo dňa 31.08.2008). V časti o zaplatenie sumy 50 eur s príslušenstvom procesne zavinila zastavenie konania žalovaná úhradou predmetnej sumy až po začatí konania. Vo zvyšnej časti žalovanej sumy mal žalobca iba čiastočný úspech, pričom celkový úspech žalobcu súd určil na 54,59 %, ktorý predstavuje rozdiel medzi pôvodne žalobou uplatneným nárokom (suma 2 915,15 eura, úroky z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 2 915,15 eura od 07.04.2013 do vyhlásenia rozsudku /vyčíslené na sumu 1 185,92 eura/) a priznaným nárokom (suma 1 586,97 eura, úroky z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 1 636,97 eura od 07.04.2013 do 13.01.2016 /vyčíslené na sumu 391,45 eura/, zo sumy 1 611,97 eura od 14.01.2016 do 25.01.2016 /vyčíslené na sumu 4,63 eura/ a zo sumy 1 586,97 eura od 26.01.2016 do vyhlásenia rozsudku /vyčíslené na sumu 256,03 eura/). Žalovaná mala potom úspech v rozsahu 45,41 %. Po odpočítaní úspechu žalovanej od úspechu žalobcu, súd priznal žalobcovi voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 9,18 %. O výške náhrady trov konania rozhodne súd v súlade s § 262 ods. 2 C.s.p. po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Bratislava IV.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

V prípade, že nebude dobrovoľne splnená povinnosť uložená týmto rozsudkom, možno podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.